

Framhald av síðu 3

kvinnan at vera við. Tað er hon bara sloppin í einum færi, siga álitisfólk og varaálitisfólk.

— Vit hava eisini kravt at fáa vaktarskipan. Tað verður bara gjørdur ein arbeiðsdeil, siga tær. Sum dømi nevna tær, at mikudagin varð seðil hongdur upp fram til hálvan februar. Hvussu tær eftir tað skulu arbeiða, fáa tær ikki at vita enn. Arbeiðið er heldur ikki lagt til rættis. Tað er ikki so, at hvør hevur sitt arbeiðsdeil. Tær fáa at vita fyri hvønn dag, hvat tær skulu gera.

Álitisfólk heldur sjálv ikki, at hon hevur vist seg at vera ósamarbeiðshugað. Hennara arbeiðsdeil er kekurin, men mangan hevur hon tikið eina hond í bæði við røkt og øðrum fyri at fáa arbeiðið at ganga betur.

Vísá altíð til

Kjartan Kristiansen

Álitisfólk og varaálitisfólk siga, at gingið ikki verður eftir sáttmálanum. Leiðslan visir altíð bara á, hvat Kjartan Kristiansen sigur.

Kommunala felagið nýtir sáttmálan hjá hinum Starvsmannafelagnum. Á einum fundi við tað felagið gav sosialdeildarleiðarin Eyðun Jensen lyfti

um, at vikuskiftisarbeði skuldi vera sambært sáttmálanum. Men Kjartan Kristiansen segði nei, fingur tær at vita frá leiðsluni.

Lønin er ógvuliga litil. Tær, sum ikki hava kvøld- og nátturvakt, fáa lægri løn enn ein ørindaganta á almennari skrivstovu. Men tær á Ellisheiminum hava ikki kravt lønar-

hækking.

— Vit hava bara kravt okkara rætt, siga tær.

— Tað verður altíð reypað av, hvussu bíligt Ellisheimið verður drivið. Tað ber væl til, tá vit skulu gjalda, siga álitisfólk og varaálitisfólk.

randi

Reglugerðin fyrí álitisfólk

Verður álitisfólk hótt við at verða uppsagt, skal hetta beinanvegin boðast felagnum við frágreiðing um orsøkina.

(Brot úr §4)

§5 Álitisfólk hefur skyldu til at ansa eftir, at lógir, sáttmálar, fyriskipanir mattuðir v.m., ið eru galdandi fyrí arbeiðsplássid sum heild, verða yvirhildin, og skal virka fyrí best móguligum samarbeiði limanna og leiðslunnar millum.

§6

Álitisfólk hefur rætt og skyldu til at tingast við deildar og stovnsleiðsluna um øll tilikmál, sum av felagnum eru lögð til tess. Er álitisfólk ikki nógt við avgerð leiðslunnar, skal tað leggja málið fyrí felagið.

Viðmerkingar til §8

Eisini hava álitisfólkini — í arbeiðstíðini — rætt til at mót á teimum móguligum skeiðum v.m., sum eru neyðug fyrí teirra dagliga virki sum álitisfólk.

Stjórapolitisk nalvaskoðan í heimliga dunnuhylinum

SUM KETTA upp úr høvdatrogi bar útvarpið eini stórtíðandi seinasta friggjakvøld. Áðrenn nakað annað varð borið lurtarunum, innlendis sum útlandis, kavaði útvarpsmaðurin í heimliga dunnuhylinum. Í mórúvatninum hitti hann tveir ívnrar steggjar. Við sær úr dikanum hevði tann eyðmjúki útvarpsmaðurin eitt bræv, og í tí stóð, at útvarpsstjórin (les Jógván Arge?) og sjónvarpsstjórin (les Finnogi Isaksen?) ikki halda, at útvarp og sjónvarp skulu leggjast saman!

GRUNDGEVINGIN hjá teimum er m.a., at stovnarnir nú eru komnir í eina fasta legu hvør sær, og teir siga, at pláss er ikki at hyggja sjónvarpshús við útvarpshúsið. Har er bara pláss til at útbyggja útvarpið á. (Í klombrum kann verða spurt, um útvarpið longu skal byggjast út? Um so er, var útvarpsleiðslan ikki serliga framskyggin, tá útvarpið, sum tosað varð um í eini 15 ár, varð teknað!). Í staðin mæla teir máttmiklu stjórnarnir til at seta eina samstarvsnevnd, sum helst skal samskipa skrá og onnur tiltøk.

HENDA ÁSKOÐAN kemur heldur óvart á fólk. Hevur útvarpsstjórin ikki verið talsmaðurin fyrí at útvarp og sjónvarp var ein og hin sami stovnur? Vóru ongi meira týðningarmikil tíðindi hetta kvøldið? Hevur nakað fólk, nøkur nevnd ella nakað stýri biðið teir koma við síni hugsan nú? Er tað ikki vanligt, tá brævið varð ætlað landsstýrinum, at landsstýrið boðar frá, hvat stjórnarnir halda, eins og tá frágreiðingar verða gjørdar fyrí landsstýrið? Visir henda stóðan, sum stjórnarnir vóru so altráðir at kunngera, kanska, at tir vilja óróga okkurt, sum landsins stýri ella útvarpsnevndin og sjónvarpsnevndin hava í umbúnað?

MÁLGAGN Javnaðarflokksins skal ikki nú í stundini siga, um tað er rætt ella skeivt at leggja saman. Eitt er tó heilt givið, at skulu vit hava tveir góðar almennar fjølmiðlar, skulu vit hava tvær fullkomiliga óheftar tíðinda- og programredaktiónir. Men tað er lítið at ivast í, at ein ávis samskipan er neyðug, soleiðis at sjónvarpið ikki sendir tilfar, sum er nógv meira hósikligt til útvarp ella øvugt.

HINVEGIN er tað rætt at kanna spurningin og onnur viðurskifti viðvíkjandi ÚF og SVF. Í hesum sambandi kundi eisini verið forvitnisligt at spurt, hvussu gongst nevndini, sum skuldi kanna verandi reglugerðir og gera uppskot til bygnað í ÚF og SVF. Tað er kanska hesum arbeiðnum almennu tíðindastjórnarnir vilja forpurra?

STOVNARNIR eru í dag nærum óskipaðir eftir hvat skilst. Stjórnarnir hava alla ábyrgd sum redaktørar í samband við pressulógina. Teir hava alla ábyrgd av figgjar- og starvsfólkaviðurskiftum eins og øðrum viðurskiftum. Tí kunnu vit slá fast, at leiðslan (les valdið) er ógvuliga miðsavnað. Ja við lit. Og ein slik miðsavning fremur ikki júst trivnað, hugdirvi og er ikki í samsvar við vanligan demokratiskan anda.

SAMSTARVSNEVND mæltu stjórnarnir til. Tíðin, síðan vit fingur alment sjónvarp, hevur vist, at tað er neyðugt við samstarvi. Ofta senda hesir fjølmiðlar nærum sama tilfar um somu tíð. Onkuntíð fær tann gløggi lurtarin ella siggjárin varhugan av, at stovnarnir vilja vinna hvørjum øðrum neisir. Eisini hava vit sæð, at fáfongd leiðslurnar forðaði fyrí samending lótingsvalkvøldið í 1984!

NEVNDIR kunnu avrika gott verk, men tær kunnu eisini gera arbeiðið stírvíð. Vit hava í dag tvær nevndir — eina útvarpsnevnd og eina sjónvarpsnevnd. Formaðurin er tann sami, tí hansara starv skal vera at samskipa. Út frá hesi hugsan hevði tað kanska verið á rættari leið at geva hesum nevndum størri heimildir. Hvør skal t.d. skera íggjagnum, tá útvarps- og sjónvarpsstjórnarnir ikki kunnu semjast í samstarvsnevndini?

OKKARA áheitan á landsins myndugleikar er tí ikki at taka brævið frá tíðindastjórnunum fyrí annað enn tað er — snæverskygd nalvaskoðan — men kanska taka tað við í tað nevndararbeiði, sum skal leggja hesar almennu stovnar undir sjóneyku. Og fáid hetta arbeiðið í gongd áðrenn næsta stremskifti!

Sos.

óforur, og harmuligt verður tað, um vit fáa spillu í hetta.

Bergholgerðin ímillum Oyrareingir og Kaldbaksbørn hevur eisini verið nógv umrødd.

Eg havi fleiri ferðir vist á, at Fólkaflokkurin er fyrí miðsavning í hesum samfelag.

Teir, sum í veruleikanum standa og stýra hesum miðsavningarpolitikki, teir eru ikki býttari enn so, at teir siggja, at kemur ferðsluøðrin norðuryvir at verða góð og laglig, og tað verður hon við einum bergholi, so missa teir tamarhaldið á hesum politikki. Tá onast óánaðir móguleikar, t.d. vil Vágoyggin fáa eitt ógvuliga nógv betur samband, Norðeysturoy vil fáa tað, og Norðstreyim vil fáa tað. Vinnan í Havnini vil fáa betýðiliga stórri móguleikar til at arbeiða uttan fyrí Havnina. Og móguleikarnir hjá tí almenna at decentralisera verða munandi, munandi óktr.

Eg havi fyrr vist á, hvussu ið Fólkaflokkurin nýtir sínar tingmenn og toppkandidatar til at skapa spjæðing uttanum Havnina og harvið syrgja fyrí, at hetta samband ikki kemur íggjagnum.

Vit hava sæð vágatingmannin, hvussu hann hevur elikað í. Hann átti verið skilagóður nokk at sæð, at

hann verður misnýttur. Sama er at siga um hinar, ið halda seg fram at. Flokkurin á Tingi hevur havt ikki minni enn 2 lógarpusskot imóti. Annað varð at koyra tunnislgerðina til Norðstreyim afturum aðrar tunnislgerðir og nú tað seinasta lógarpusskotið. Tað var at syrgja fyrí, at tann peningur, ið nýstast skal til hetta virksemið, tað vil siga partur av avlopi landskassan, ið er bundin til tunnislgerðir, at nú skuldi tann lógin eisini broytast.

Príkkurin yvir i-ð, og tað átti at gjørt nógv av hesum bygda fólka flokksmonnum eitt sindur foyar, tað er nú, at fólka flokksborgmeistarinn í Havn sigur »bumsnei« fyrí, at tunnulin skal koma.

Eg kenni Poul Michelsen rættiliga væl og hann er ein av teimum fólka flokksmonnum ein kann hava respekt fyrí, hann veit, hvar hann vil og er rættiliga kontantur, so hansara meining um at siga nei til tunnulin, hana taki eg í fullum álvara. Og eg undirmeti ikki hansara styrki í Fólka flokkinum. Tað, sum hann sigur, skal nokk verða tann linjan, ið Fólka flokkurin í grundini byggir á.

Skulu vit virka fyrí einari javnari útbygging av hesum samfelag, so er at standa saman og taka

tingini í teirri raðfylgju tey eiga. Lat okkum taka høvuðsferðsluøðirnar, lat okkum skapa móguleikar fyrí desentralisering og ikki lata okkum økymla av villum uppskotum her og har.

Vit skulu nokk koma til bæði Vestmannasund og vit skulu nokk koma til flogvøll, men skulu nokk koma til tunnislgerð til Gásadal, men lat okkum taka eitt í senn.

So er tað Jógván Sundstein, formligi formaður Fólka flokksins, ið skrivur um samstarv við Javnaðarflokkin og er eitt sindur firtin um teir móguleikar, ið eru ella sum rættari sagt, ikki eru.

Eg skilji ikki, at hann skal vera firtin. Hann veit ógvuliga væl, at Javnaðarflokkin droymir ikki um, ja, eg vil siga, tað kemur ongantíð uppá tal at samvinna við ein Fólka flokk, sum er dominerður av Óla Breckmann og hansara »Fascistoidi idéum«, og eg kann vissa bæði formannin í hesum flokki og allar teir vinnulivsmenn, sum eru í flokkinum og ið stuðla hann í allar mátar, um, at orsök in til, at flokkurin er uttan ávirkan, er fyrí mesta partin at finna í einum persóni.

Stutt og greitt.